

۴۴۳۴۶۶۰

به نام ایزد یکتا

سفرنامه میرزا حسن خان

(نوه صاحب دیوان)

«الفراریه»

تصحیح و اضافات: امید شریفی

سرشناسه: میرزا حسن خان، قرن ۱۲ ق
 عنوان و نام پدیدآور: سفرنامه میرزا حسن خان (نوه صاحب‌دیوان) الفراریه/تصحیح و اضافات امید شریفی
 ویراستار: آزاده رحیمی
 مشخصات نشر: تهران: انتشارات ایران‌شناسی، ۱۴۰۰
 مشخصات نظری: ۱۶۸ ص.
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۳۵۱-۵۴-۲
 وضعيت فورست توبيس: قبیلا
 يادداشت: این کتاب مریوط به سفر میرزا حسن خان نوه صاحب دیوان در ایران است.
 موضوع: میرزا حسن خان، قرن ۱۲ ق — سفرها
 موضوع: سفرنامه‌ای ایرانی — قرن ۱۲ ق — ۱۴
 Travelers' writings, Iranian-- 19 - 20th century
 موضوع: شناسه افزوده: شریفی، امید، ۱۳۵۱ - مصحح
 DSR1481
 ۹۰۰/۸۲۲۰۴۲
 رده بندی دیجیتالی: ۸۴۸۷۷۲۶
 شماره کتابشناسی ملی:

سفرنامه میرزا حسن خان (نوه صاحب‌دیوان) «الفراریه»

انتشارات ایران‌شناسی [ناشر] • امید شریفی [مصحح]
 آزاده رحیمی [ویراستار] • منیژه احمدی طهرانی [صفحه‌آرا و طراح جلد]

ISBN 978-600-8351-54-2

چاپ اول ۱۴۰۰ [ویراست نخست] • ۵۰۰ نسخه • چاپخانه صنوبر [چاپ، لیتوگرافی و صحافی]

تمام حقوق مادی و معنوی این اثر برای انتشارات ایران‌شناسی محفوظ است.
 هرگونه چاپ، تکثیر، ترجمه، بازنویسی، نسخه‌برداری، ترجمه و همچنین انتشار دیجیتالی،
 صوتی و... بدون اجازه کتبی از ناشر، ممنوع و قابل پیگرد قانونی است.

© Iranshenasi Publishing 2021

© کمی‌رایت ۱۴۰۰ انتشارات ایران‌شناسی

تهران- خیابان طالقانی، خیابان بهار شمالی، کوچه طبا، پلاک ۶، واحد ۱
 کد پستی ۱۵۶۳۶۵۷۱۱ تلفن: ۰۲۵-۷۷۵۳۹۸۵۹ - ۷۷۵۳۱۸۲۵ فکس:

www.iran-shenasi.com

info@iran-shenasi.com

فهرست

۷	پیش‌گفتار
۱۰	بخش اول / تحلیل سفرنامه
۱۱	مقدمه
۱۵	صاحب‌دیوان، پدر بزرگی قدرت طلب
۱۹	میرزا حسین‌خان مؤتمن‌الملک، پدری بی‌نشان از پدر بزرگ
۲۴	میرزا حسن‌خان، قدرت‌طلبی ناکام
۲۸	معرفی نسخه خطی
۲۸	شیوه تصحیح
۳۰	تحلیل سفرنامه
۳۳	روستاهای خالصه تا خرد‌مالک
۴۰	همراه با میرزا حسن‌خان در این سفر
۸۴	درد دل کردن با میرزا اسدالله
۸۶	همراه کردن میرزا اسدالله با خود
۸۸	حرکت از بیراهه به سمت آذربایجان
۸۹	گذر از روستای یافت‌آباد خالصه تا ده مویز خرد‌مالک
۹۰	گرفتار رودخانه علی‌شهبهار
۹۱	شبی سخت در ملارد
۹۳	اسیر باد، بوران و سرما
۹۴	التماس پیرمرد روستایی
۹۴	گرفتاری اسبها
۹۶	عشایر شاهسون
۹۷	رفتن به تعزیه
۹۸	حرکت از اشتهراد

۹۹	روستای ویرانه رحیم آباد.....
۱۰۰	در سگرآباد خالصه.....
۱۰۰	صغرای سیز و خرم.....
۱۰۱	در خانه اسدالله خیار حی.....
۱۰۱	مال و حشم فراوان.....
۱۰۲	دعوای میرزا اسدالله با صاحب خانه.....
۱۰۳	روستای ابهر.....
۱۰۴	همسفر شدن با ملام محمد ارغینی.....
۱۰۵	روستای وقفی میرزا حسین خان سپهسالار.....
۱۰۵	بنای باعظمت خدابنده در سلطانیه.....
۱۰۶	افسوس که در ایران این بنا است.....
۱۰۸	ورود به زنجان.....
۱۰۸	دستور تلگرافی به حاکم زنجان.....
۱۰۹	فرار از زنجان.....
۱۱۰	در قریه شاه بیلا غی.....
۱۱۱	برگشت به جاده تبریز.....
۱۱۱	دیدن خیاط ارمنی.....
۱۱۲	طبایت میرزا اسدالله.....
۱۱۳	دستگیر شدن.....
۱۱۵	برگشت به زنجان.....
۱۱۶	خیانت ملا محمد ارغینی.....
۱۱۶	تلگراف به آذربایجان و تهران.....
۱۱۹	رفتن به شکار به همراه شاهزاده.....
۱۲۰	تلگراف به مخبرالملک.....
۱۲۱	ممانت از سفر میرزا اسدالله.....
۱۲۲	دگر بار حرکت از زنجان.....
۱۲۳	گردش در سرجم.....
۱۲۴	نگران از گرفتار شدن میرزا اسدالله.....
۱۲۵	شکار رفتن در جمال آباد.....
۱۲۶	حرکت به طرف میانه.....

تو چه کرده‌ای که لایق این همه مزایا شده‌ای؟ ... فقط برای زاده‌شدن زحمت کشیدی!
 (پیر بومارشه: اپرای عروسی فیگارو)

پیش‌گفتار

این سفرنامه، سفر یا فرار میرزا حسن خان، فرزند میرزا حسین خان مؤتمن‌الملک، نوه صاحب‌دیوان و نبیره فتحعلی‌شاه قاجار را از تهران به تبریز طی بیست‌وسه روز از تاریخ ۱۰ ربیع‌الثانی ۱۳۰۱ قمری سرح می‌دهد که با وجود مدت زمان اندک سفر، موضوعات پراکنده و گسترده‌ای را در برمی‌گیرد. سفرنامه‌ای که نه تنها از نظر تعداد، تک‌نسخه‌ای و منحصربه‌فرد است، بلکه از نظر دلیل سفر و اتفاق‌های رخداده در حین سفر نیز عجیب و کم‌نظیر است.

میرزا حسن خان این سفر ناگهانی را الفراریه گذاشته و علت آن را دلگیر شدن از پدر خویش ذکر نموده است. او که در تهران روزها را به بطالت می‌گذرانده است، از پدرش، میرزا حسین خان مؤتمن‌الملک، موقع حکومت یکی از مناطق یا نواحی تحت سلطنه‌اش را دارد که با مخالفت او مواجه می‌گردد. جواب رد پدر چنان تند و قاطع است که عصبانیت و واکنش سریع او را به همراه دارد.

ناگفته نماند که در این زمان صاحب‌دیوان، پدر بزرگ میرزا حسن خان، اگرچه در روی کاغذ پیشکار فارس، لیکن همه کاره این ایالت وسیع و گسترده بود که با دادن پول و رشوه به ظل‌السلطان، حکومت منطقه پهناور بوشهر را برای فرزندش، میرزا حسین خان خریده بود.

در این سفر میرزا حسن خان جدا از توضیح تعقیب و گریزی که برای ایشان رخداده، به اتفاقات روزمرة سفر نیز پرداخته و با

اشاره‌هایی هرچند اندک و ناقص به وضعیت و موقعیت شهرها، روستاهای و عشایر مسیر، برآورده کلی از اوضاع اقتصادی و اجتماعی آن دوران را در اختیار ما قرار می‌دهد.

از جمله نکات بارز و مشهود این سفرنامه، اهل ذوق بودن نویسنده جوان آن است. ایشان هر اتفاقی را با جمله یا شعری زیبا به زبان فارسی یا عربی مزین نموده است که تنها در معدودی سفرنامه‌های متعلق به آن دوران مشاهده می‌کنیم. نکته دیگر روراست بودن نویسنده است که شاید ناشی از جوانی و ناپخته بودنش باشد و سبب شده در نگارش و حرکت قلم، تا حدودی ملاحظه کاری را کنار گذارد. میرزا حسن خان در موارد متعددی به فرمان دل و دیده عمل نموده و هر آنچه را دیده و لمس کرده یا در ذهن داشته، بر روی کاغذ جاری کرده است.

اطلاعات ما درباره زندگی شخصی و کاری این شاهزاده عجول، احساسی و علاقه‌مند به پست و مقام، با وجود داشتن خانواده‌ای قدرتمند و شرایط بالقوه برای گرفتن مناصب مهم دولتی یا نظامی، بسیار اندک است، چرا که در کمتر سند، کتاب یا نوشته‌ای است که نام و نشانی از میرزا حسن خان دیده شود. با این وجود، مصحح سعی نموده است در ابتدای سفرنامه اطلاعات مختصه از بیشینه خانوادگی وی، به ویژه پدربرزرگ قدرتمندش، صاحب‌دیوان، در اختیار خواننده قرار گهد. همچنین برای آن که خواننده اطلاعات بیشتری از وضعیت آن سال‌ها به دست اورد و بتواند راجع به روستاهای و شهرهای مسیر قضاوت روش‌تری داشته باشد، سعی شده است دیدگاه میرزا حسن خان را با دیدگاه دیگر افرادی که شهرها یا دهات این مسیر را قبل و بعد از ایشان مشاهده کرده‌اند، مقایسه و بررسی گردد. در این بررسی‌ها به نقاط مشترک یا متفاوتی از سوی این افراد برخورد می‌کنیم که جدا از تبیحه‌گیری درباره سیر صعود یا سقوط شهرها و روستاهای، تا حدودی میزان صداقت این افراد را نشان می‌دهد، هرچند از این نکته نباید غافل گردید که وضعیت روحی مسافر در زمان رسیدن به ده یا شهر مورد نظر، برخورد ساکنان و فصل ورود به آن محل و دیگر عوامل، در نوع نوشتن و نگاه سفرنامه‌نویس نیز تأثیرگذار می‌باشد.

و اینکه ممکن است متن اصلی این سفرنامه که بر سیاق بیش از یک قرن پیش نگاشته شده و آمیخته با جملات عربی و شعر است، برای خواننده عادی تاحدودی

خسته‌کننده و کسالت‌آور باشد، بر این اساس، مصحح در بخش اول سفرنامه، خلاصه‌ای از آن را به زبان ساده امروزی در اختیار خواننده قرار داده است.

نویسنده این سطور یقین دارد، متن تصحیح شده دارای اشتباهات و نارسانی‌های بسیاری می‌باشد که مایه شرمندگی مصحح است و این حقیر برخلاف نظر میرزا حسن خان که از خوانندگان خواسته است، «هر گاه غلطی و عیبی داشته باشد، مستدعاً چنان است که مطالعه کنندگان چشم از عیوب آن بپوشند»، امیدوارم بر من منت بگذارید و اشکالات و اشتباهاتم را به دیده اغماس ننگرید، بلکه آگاهم کنید که از دریافت هر گونه اظهارنظری خوشحال و ممنون می‌شوم.

امید شریفی

جیرفت - ۱۴۰۰ خورشیدی